

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/82/2023
Identifikačné číslo spisu:	2120010795
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:2120010795.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného L. G. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 27. marca 2024 v Bratislave, o dovolaní obvineného L. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 1. apríla 2021, sp. zn. 5To/4/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného L. G. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej tiež „okresný súd“) z 25. novembra 2020, sp. zn. 3T/28/2020 bol obvinený L. G. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

- v presne nezisteného času, minimálne od 4. septembra 2019 si bez oprávnenia zadovážoval kúpou od neznámej osoby omamné a psychotropné látky v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a tieto následne predal najmä v okrese Trnava prípadne na ďalších miestach po predchádzajúcom telefonickom rozhovore opakovane A. A. z K., T. P. z B. Z. K. a ďalším nezisteným osobám, tieto zabezpečoval aj pre osobu F. A., prípadne opakovane bezodplatne prenechal K. A. z K., pričom takto si neoprávnene zadovážil v meste Sereď dňa 6. novembra 2019, najmenej 1943 mg metamfetamínu, ktorý prechovával až do asi 16.20 hod. v Trnave na Novej ulici na parkovisku pred kasínom REBUY STAR, pričom následne z tohto množstva
- jedno plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 1588 mg s prímiesou metylsulfonylmetánu, s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 57,4% obsahujúci 912 miligramov absolútneho metamfatamínu v hodnote 26,58 €, prenechal F. A. a

- jedno plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 355 mg s prímiesou metylsulfonylmetánu, s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 53,9 % hmotnostných, obsahujúci 191 miligramov absolútneho metamfetamínu v hodnote 8,88 €, si ponechal pre svoju potrebu a toto dobrovoľne vydal pri vykonávaní jeho osobnej prehliadky podľa § 102 Trestného poriadku v čase o 19.40 hod. tohto dňa, pričom metamfetamín (ďalej len „pervitin“) je zaradený v zmysle vyššie uvedeného zákona do II. skupiny psychotropných látok.

Tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/86/2015 zo dňa 18. januára 2016, právoplatným dňa 18. januára 2016, odsúdený pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona v súbehu s prečinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6PP/32/2017 zo dňa 5. mája 2017, podmienene prepustený, na skúšobnú dobu dva roky s nariadeným probačným dohľadom vo výmere dva roky.

Okresný súd za túto trestnú činnosť uložil obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne okresný súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, § 77 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na dobu 2 roky. Napokon podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd uložil obvinenému trest prepadnutia vecí, a to: SIM karta O2, t. č. +XXX XXX XXX XXX, 1 ks mobilný telefón Motorola čiernej farby s obalom, ktorých vlastníkom sa stal štát.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený L. G. odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 1. apríla 2021, sp. zn. 5To/4/2021 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. Martina Beloviča dovolanie z dôvodov, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku] a že mu bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej zákonom [§ 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku].

V odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že nesprávne právne posúdenie skutku namieta vo vzťahu k znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty a to, že čin kladený mu za vinu spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, v zmysle § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) a § 127 ods. 12 Trestného zákona, definujúceho pojem viacerých osôb ako najmenej troch osôb. Konkrétnejšie vo vzťahu ku skutkovej vete trestného činu mu kladeného za vinu vytýkal, že obsahuje síce popis a určenie 4 konkrétnych osôb, ale vo vzťahu troch z nich (A. A., T. P. a K. A.) absentuje množstvo psychotropnej látky, koncentrácia účinnej látky, pomenovanie látky, miesto a čas spôsobu spáchania činu. V skutkovej vete uvedený popis skutku vo vzťahu k vyššie uvedeným trom osobám naplňujúci podľa súdov právny pojem spáchania skutku závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách [§ 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona], nie je podľa názoru obvineného vymedzený dostatočne tak, aby skutok nemohol byť zamienený s iným skutkom (§ 163 ods. 3 Trestného poriadku) a zároveň voči ktorému sa obvinený nevie účinne brániť. Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku obvinený nachádzal odvodené od jeho základnej námietky, že v jeho veci bol nesprávne posúdený znak spáchania skutku na viacerých osobách podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, a teda v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia malo byť uloženie trestu mimo trestnej sadzby stanovenej zákonom.

Dovolateľ z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie krajského, ako aj okresného súdu a prikázal tomuto súdu, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej tiež „prokurátor“). Má za to, že skutok kladený obvinenému za vinu bol dostatočne konkrétne vymedzený. Poukázal na jeho výsluch z 28. mája 2020, v ktorom priznal, že do Serede na drogy chodieval aj trikrát do týždňa, buď vlakom alebo ho niekto odviezol. Ten kto chcel, aby mu zaobstaral drogy, išiel s nimi v aute. Poskladali sa a išiel kúpiť drogy. Nebolo však pravidlom, že drogy kupoval iba on. O svojich známych, ktorých mal ako kontakty uvedené v telefóne uviedol, že ide o drogovu závislé osoby, respektíve užívateľov drog. Podrobne opísal stretnutie s T. P. a F. A.. Uviedol, že drogy dal, predal, zohnal alebo nejakým spôsobom sprostredkoval minimálne T. P., F. A. a K. A.. S J. O., ako aj s inými bol niekoľkokrát v Seredi pre drogy. Dovolacia námietka obvineného, že sa v rámci trestného konania nemohol účinne brániť, nemá relevantný podklad. Na námietku právnej kvalifikácie naviazal aj ďalší dovolací dôvod vo vzťahu, podľa jeho názoru k nesprávne uloženému trestu, ako dôsledku nesprávneho právneho posúdenia. Uvedený dovolací dôvod považuje prokurátor taktiež za neopodstatnený. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd po predbežnom preskúmaní veci dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

Primárne sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do ich právnej istoty a stability v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené len k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007]. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020).

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákona za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 163 ods. 3 Trestného poriadku, výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú

trestnú sadzbu.

Obvinený v dovolaní z hľadiska nezameniteľnosti skutku v zmysle § 163 ods. 3 Trestného poriadku namietal nedostatočné vymedzenie znaku závažnejšieho spôsobu konania - spáchania činu na viacerých osobách [§ 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku] v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku. Uvedená vada je namietaná neopodstatnene. Identita alebo totožnosť skutku sa totiž v záujme naplnenia zákonom vyžadovanej nezameniteľnosti skutku v zmysle § 163 ods. 3 Trestného poriadku, posudzuje z komplexného pohľadu na skutok ako celok s dôrazom na jeho charakteristické objektívne znaky (najmä čas, miesto a spôsob spáchania), a nie s prílišným dôrazom na iba jeden znak (na viacerých osobách), tak ako sa usiloval presvedčiť dovolací súd obvinený. Nezameniteľnosť skutku ako celku slúži účelu, aby jeden skutok s jeho charakteristickými znakmi, mohol byť spoľahlivo odlíšený od prípadných iných skutkov páchatel'a. V danom prípade z dikcie skutkovej vety nepochybne vyplýva, že znak spáchania činu na viacerých osobách obvinený svojím konaním naplnil, keď omamné a psychotropné látky „opakovane predal A. A. z K., T. P. z B. Z. K. a ďalším nezisteným osobám" a ďalej omamné a psychotropné látky „zabezpečoval aj pre osobu F. A., prípadne bezodplatne prenechal K. A. z K.". Citované vymedzenie je dostatočne určité z hľadiska nezameniteľnosti, identity skutku ako celku, keď vyššie popísaný závažnejší znak spáchania skutku na viacerých osobách [§ 138 písm. j) Trestného zákona a § 127 ods. 12 Trestného zákona], spolu s ďalšími inými znakmi, a to najmä s ohľadom na čas páchania (od 4. septembra 2019 do 6. novembra 2019), miesto páchania (predovšetkým okres Trnava) a spôsob páchania (kúpa omamných látok 6. novembra 2019, prechovávanie a prenechanie 1588 mg pervitínu F. A. a toho istého dňa kúpa a prechovávanie pre vlastnú potrebu 355 mg pervitínu), dostatočne definuje skutok obvineného ako celok tak, že môže byť spoľahlivo odlíšený od jeho prípadných ďalších skutkov. Zjednodušene povedané, identita a totožnosť skutku je daná komplexom objektívnych znakov, ktoré v súhrne vytvárajú jeho charakteristické znaky v čase a priestore. Vzhľadom k tomu, že dovolací súd nezistil obvineným namietané nesprávne právne posúdenie zisteného skutku [§ 371 ods. písm. i) Trestného poriadku], z ktorého obvinený vyvodzoval aj naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, v posudzovanej veci nie je daný ani tento dovolací dôvod.

V predmetnej trestnej veci neboli naplnené žiadne dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Trestného poriadku, preto najvyšší súd na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného L. G. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.